

EERSTE-STEENLEGGING PHYSIOLOGISCH LABORATORIUM TE AMSTERDAM.

In de afgeloopen week heeft in tegenwoordigheid van talrijke autoriteiten de eerste-steenlegging plaats gehad van het Physiologisch Laboratorium der vrije Universiteit aan de Lairessestraat te Amsterdam. Links: De teekening van het gebouw naar het ontwerp van het architecten-bureau Groenendijk en Lammers. Rechts: Groep der aanwezige autoriteiten.

Vervolg van pag. 6.

steld werden. Toen al de plichtplegingen voorbij waren zette de nieuw aangekomen heer Laatsman zich naast freule Van Maersen. Daar was niets vreemds in en men voelde geen ongerustheid toen hij daar ook een half uur bleef. Toen hij echter freule Van Maersen vroeg met hem den tuin in te gaan ontstond er een neiging om Mansvelt in het oog te houden. Het is opmerkelijk dat hij zich juist gedroeg zooals men verwachtte dat hij doen zou — dat is, hij vervolgde kalm zijn gesprek met zijn buurvrouw, maar hield zijn oogen op de zich verwijderende gedaanten gericht; en toen iedereen uit elkaar ging, begaf hij zich naar de studeerkamer om er rustig te zitten lezen, wat iedereen beschouwde als een voorwendsel om zijn ergernis te verbergen.

„Iemand moet Laatsman de waarheid zeggen," zei mevrouw Roomer tegen mij.

„Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan," antwoordde ik met groote wijsheid.

Het diner liep kalm af; alleen bij het gaan naar de veranda kwamen er weer wolken opzetten; de heer Laatsman legde stoutweg beslag op freule Van Maersen en bleef erbij, tot ons aller schrik! Tevergeefs werd aanval op aanval op hem gepleegd. „Of hij niet kwam kaarten?" „Niet van avond, dank u." „Hoe denkt u over een partijtje biljart?" „Ik speel heusch niet." „Ringwerpen dan?" „Ik ben tamelijk moe van de reis."

Front-, flank- of rugaanval, alles bleef zonder uitwerking. Zoo'n gedrag noodzaakte harde maatregelen en nadat de meeste gasten naar bed waren werd er raadszitting gehouden en ik werd erbij gehaald.

„Iets moet er gedaan worden om hem te beletten zich mal aan te stellen," zei juffrouw Olthove.

„Dat zal niet gemakkelijk gaan," opperde ik, maar allen waren te veel in ernst om de grap te begrijpen.

„Jullie mannen kunt bij elkaar op de kamer komen; ga jij naar hem toe vanavond en licht hem in," zei mevrouw Roomer tegen mij.

„U zoudt de eerste zijn om te zeggen dat ik alles in de war gestuurd had als ik hem de feiten vertelde."

„Dat zie ik niet in."

„Daar moet U mij niet de schuld van geven."

„Je bent vervelend."

„Daarom ga ik maar gauw naar bed," zei ik, maar al te blij te kunnen ontsnappen!

Later hoorde ik dat ze in een van de andere heeren een gewilliger werktuig gevonden hadden; en door zijn tusschenkomst werd mevrouw Roomer's geheim aan den heer Laatsman verteld. Van toen af vermeed hij, evenals de andere heeren het gezelschap van het meisje — waarschijnlijk tot haar verwondering, maar tot geruststelling van de overige logés. Na dit geval scheen freule Van Maersen zich haar lot te getroosten en 't moet gezegd worden, dat het meisje, zoo verstoken van alle mannelijke attenties, 't alles heel goed opnam. Wel is waar verkeerde de heer Mansvelt in vrijwel dezelfde positie, daar alle dames hem ontweken of weinig aanmoedigden en zoo was ze allesbehalve verlaten. Eigenlijk geloof ik dat ze zich uitstekend amuseerden, zóó zelfs dat ze het gedrag van de anderen niet eens bemerkten. En zoo gevoelde ieder zich tevreden en opgeruimd over hun verondersteld geluk. Zaterdagmiddag kwam er een eind aan onze rust. Wij allen, behalve „ons paar", liepen wat rond na de thee, toen er 'n welkome afleiding, in den vorm van binnen gebrachte brieven, verschaft werd. Juist was ik zelf verdiept in mijn courant toen ik juffrouw Olthove hoorde zeggen:

„Blijkbaar is liefde aanstekelijk. Emmy Landsberg schrijft me dat Willem Hartvelt geëngageerd is met de jongere zuster van die mooie freule Van Maersen."

„Genade!" was al wat mevrouw Roomer zei, maar geen dozijn uitroepteekens kon de verbazing en consternatie weergeven die ze in dat eene woord legde. Toen, na een oogenblik stilte:

„Maar dat is het engagement waarvan men mij gesproken had en natuurlijk dacht ik dat het *onze* freule Van Maersen was." „Wat bedoelt U?" vroeg er een.

„Mevrouw De Greve vertelde me dat een mijnheer Hartvelt met freule Van Maersen geëngageerd was."

„En wil je zeggen dat men je niet gezegd had dat freule Van Maersen met Mansvelt geëngageerd is?" riep onze gastvrouw uit. — „Neen, Hartvelt was de naam, nu herinner ik 't mij en natuurlijk dacht ik dat 't de oudste freule Van Maersen was; haar zusje lijkt mij nauwelijks oud genoeg."

„Wat heb ik gedaan," klaagde eindelijk mevrouw Beylma.

„Wat hebben wij allen gedaan," zuchtte juffrouw Olthove. „Wat moet er gedaan worden," kermde een derde.

„Bewaart ons! Daar komt een van de twee!" riep mevrouw Roomer uit, terwijl Mansvelt de hall inkwam. Toen keerde zij zich naar mij: „Kan jij ons niet helpen?"

„Geeft U mij allen carte blanche?" vroeg ik.

In koor werd er „ja" geroepen. „Dan moeten we maar brutaal zijn en er doorheen bijten. Sta mij in alles bij zoodra U ziet wat ik doen ga," fluisterde ik. Ik stond op, liep op Mansvelt af terwijl hij de veranda inkwam en stak hem de hand toe. „Ik geloof dat wij U eindelijk mogen gelukwenschen," zei ik. „Waarmee stamelde hij?"

„Met Uw engagement met freule Van Maersen." vervolgde ik dapper, hoewel ik mezelf moed moest inspreken.

„Ik ben de gelukkigste man op de wereld! Maar hoe — hoe weet U dat toch?" — Dat paar was 't op een wandeling na de thee eens geworden en daarom was freule Van Maersen dadelijk naar haar kamer gegaan, weinig denkende dat haar geheim zoo spoedig bekend zou zijn. We voelden ons allen vroolijk en opgewonden als een troep kinderen. Boven gekomen nam mevrouw Roomer freule Van Maersen's handen in de hare en zei: „Kindlief, jullie zijn het aardigste paar dat ik in langen tijd gezien heb en dit is mijn meest succesvolle vergissing." „Het stelde mij in de gelegenheid mijn geluk te vinden," antwoordde Mansvelt, trotsch naar zijn meisje kijkende. „Ik dank u wel voor het maken van de vergissing, mevrouw Roomer," zei freule Van Maersen. Ik wilde iets ten gunste van mijzelf zeggen, maar ik bedacht dat alles zoo gekomen was omdat ik mijn mond gehouden had; ik stelde me tevreden met de moraal en liet mevrouw Roomer den dank oogsten die mij toekwam. Maar 't valt mij hard mevrouw Roomer van de Mansvelts te hooren praten als „Een van mijn koppelarijen".

EMMY VAN ARTEVELDT.

DR. J. BIJL. †

J. WILLEMSE. †

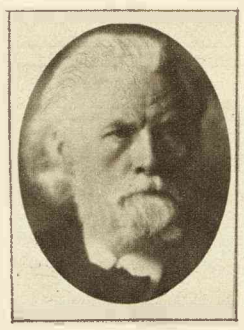
J. H. WIJERS. †

Te 's-Gravenhage is op 60-jarigen leeftijd overleden Dr. J. BIJL, een in breede kringen zeer bekende persoonlijkheid. — Op den leeftijd van 56 jaar is te Wychen overleden de heer J. WILLEMSE, oud burgemeester van Wijchen en lid van de Provinciale Staten van Gelderland. — De heer J. H. WIJERS, oud-griffier van de Rechtbank te Heerenveen, is op 67-jarigen leeftijd te 's-Gravenhage overleden.

MR. DR. ANTON VAN GIJN,

die, omdat zijn wet op de successierechten door de Eerste Kamer is verworpen, aan H.M. de Koningin zijn ontslag heeft gevraagd.

F. DOMELA NIEUWENHUIS.

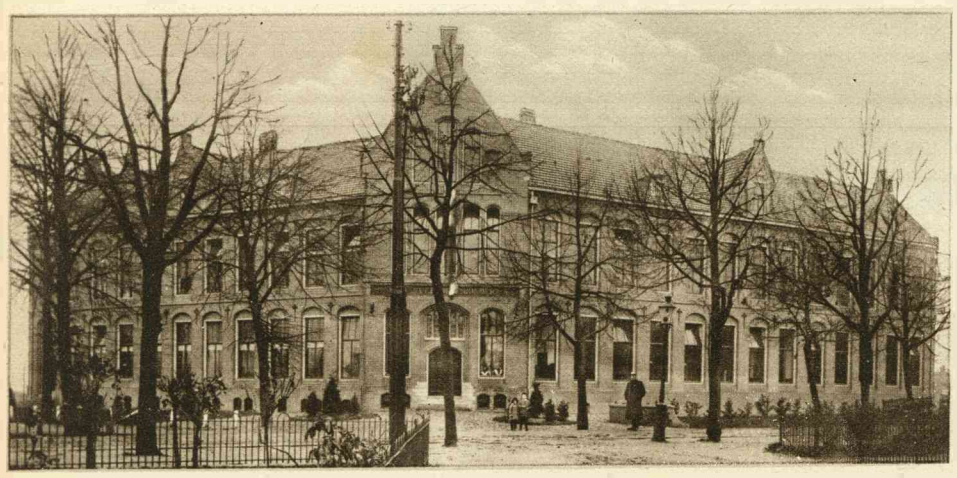

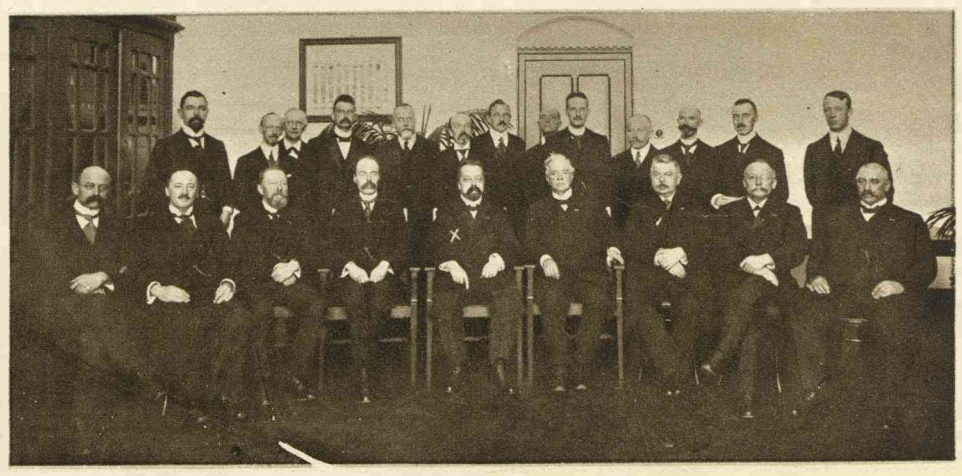
MEJ. G. M. HUIDEKOPER. †

G. VAN EIJSSELSTEIJN. †

Den 31sten December a.s. hoopt de heer F. DOMELA NIEUWENHUIS zijn 70-sten verjaardag te vieren. Bij die gelegenheid zal hij tevens zijn 37½-jarig jubileum herdenken als redacteur eerst van het weekblad „Recht voor allen" later van de „Vrije Socialist. (*foto Alb. Kapteyn*). — Op 66-jarigen leeftijd is te Zeist overleden Mejuffrouw G. M. HUIDEKOPER. De overledene was een 25 tal jaren hoofdverpleegster in het Emma Kinderziekenhuis te Amsterdam en gedecoreerd met de Oranje-Nassau-Orde. — Te Rotterdam is op 51-jarigen leeftijd overleden de heer G. van EYSSELSTEYN, directeur-geneesheer van de Gemeente-ziekenhuizen aldaar. De overledene was in de medische wereld een zeer bekende figuur.

OPENING NIEUW RIJKSLANDBOUWPROEFSTATION TE WAGENINGEN.

Verleden week werd te Wageningen het nieuwe Rijkslandbouwproefstation voor Veevoederonderzoek officieel geopend door den minister van Landbouw. Bij de plechtigheid waren talrijke autoriteiten aanwezig. Links: Extérieur. van het geopende gebouw. Rechts: Groep van officieele personen. (x) De minister van Landbouw, Posthuma.